

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

XII. évf. 3. szám • 2018. július

„Ade du schöne Kindergartenzeit...“

Június 8-án délelőtt az óvoda kertjében búcsúztattuk el a szeptembertől iskolát kezdő gyerekeket.

Az ünnepségen részt vettek a ballagó gyerekek szülei, nagyszülei, rokonok, barátok és az óvoda minden óvodása, dolgozója. Megható pillanatok voltak a gyerekek műsora közben, ahogy pörögtek, forogtak a nemzetiségi ruhákban, ahogy énekeltek, táncoltak, verseltek, ahogy élvezték, aminek ők most a részesei, az ünnepnek, ami róluk szólt.

A búcsúzás zárásaként a legkisebb gyerekek is verset mondtak az elköszönő gyerekeknek, majd közösen engedtek fel egy-egy lufit az udvar közepén.

Engedjék meg, hogy egy személyes élményt osszak meg Önökkel. Akkor, ott, abban a pillanatban azt éreztem, hogy mennyi kedves szülő és kisgyerek "otthona" a mi szép óvodánk. Mennyire jó egy ilyen nagyszerű közösségnek a tagja lenni, ahol nap mint nap dolgozhatunk. Örömmel tölt el, hogy egy ilyen szép óvodát örököltem és egy jó közösséget. A legnagyobb boldogság, hogy tudom, mennyi lelkes alkotó tagja van a mi kis csapatunknak, hogy a szülői összefogás mire képes, milyen sikereket érhetünk el együtt közösen, ezek - azt hiszem - példaértékű dolgok, amiért csak hálás lehetek mindenkinek.

Ahogy a gyerekek nézték az egyre távolodó léggömböket az égen, ahogy a szülők könnyes szemmel, meghatódva örültek gyermekeiknek, talán arra gondolva, hogy vajon hová, milyen távoli jövőbe vezet majd gyermekeik útja – számomra ez volt a legnagyobb boldogság.

Megható ünnep volt az óvodások búcsúja. Kívánok a gyerekeknek sok- sok örömet az iskolai évekhez, sok- sok élményt, hogy mindig legyen mire visszaemlékezniük, mert ezek lesznek életük meghatározó pillanatai is egyben.

„...Wir sagen jetzt auf Wiedersehen...“

Szakmár Krisztina

óvodavezető

Elkészült a csodakertünk!

„Amint a kertünk új színbe öltözik, jelentkezünk a következő beszámolóval itt, az újság hasábjain“ – íródott ez a februári jótékonysági retró disco után. Eltelt három hónap, és megvalósult az álmunk, mert elkészült a csodakertünk!

Hencz Béla vállalkozó – Fahéj Bt., Piliscsaba – és lelkes kertészcsapata vállalta az óvoda kertjének gyepesítését és parkosítását. Segítségünkre voltak még az óvodába járó gyerekek apukái és az óvoda dolgozói, valamint Mezős Balázs kertészmérnök is.

De hogyan is történt mindez?

220 m² gyepszőnyeg és egy automata öntözőberendezés került lefektetésre, ami csodaszép zölddé varázsolja majd a gyepet, mindezek mellett kb. 200 db újonnan elültetett bokor díszíti a kertünket. Egyéb területeket fenyőmulccsal borítottunk be, ami a vállalkozó felajánlása volt részünkre. Mindezek mellett is sok „ajándékot“ kaptunk tőle, amit hálásan köszönünk. Mindez nem jöhetett volna létre összefogás, csapatmunka nélkül. Öröm volt látni a sok dolgozó, szorgos kezét, ahogy az „apukáink“ (Fazekas Béla, Horváth Kázmér, Gulyás Norbert, Misik Levente, Adamcsik Róbert, Vízer Péter, Berta Gábor, Fári Csaba, Pédl Mihály) hol ástak, hol talicskáztak, hol éppen a gyepszőnyeget hordták szorgosan. Menet közben jókat viccelődtek, beszélgettek – így épül egy igazi csapat.

Az óvodai dolgozók délben terített asztallal várták a lelkes segítőköt. Azt gondolom, mindannyiunk szívügye lett a szép kertünk. A hétfői munka után, hétfőn sorban jöttek a szülők és megnézték az elkészült munkát. „Jó lett? Működik az öntöző? Milyen lett a fű? Hú, de szép! De gyönyörű, ez igen!“ - hangzottak a mondatok, még meg is simogatták az új füvet. A gyerekek is megnézték a szép zöld kertet, de fűre lépni még tilos volt az első héten.

Egy hét múlva Papp Árpád, Klányi István és Lovász Bence segítségével az óvodai kutat is kitakarítottuk, ami biztosítja a vizet a kerti öntözőberendezés számára. A kert ápolásában segítséget nyújt még Laczkó Tamás, aki abban segít nekünk, hogy a fű mindig szép zöld maradjon. 10 nap után már birtokba vehették a gyerekek a kertet, és legjobban annak örültek, hogy gurulhattak a fűben. Öröm látni azt a sok gyerekarcot, ahogy boldogan szaladgálnak nap mint nap a szép zöld gyepen.

Szakmár Krisztina
óvodavezető

TrachtTag és német nemzetiségi hagyományőrző hét az óvodában

ZIEH' DICH AN!

Vegyük fel egy hétköznapon a német népviseletünk

egy darabját, és tegyük ünneppé egy átlagos pén-

teket! Idézzük meg őseink emlékét és mutassuk be

örökségünket a mindennapokban!

Erről szól az országosan meghirdetett „TrachtTag”, immár negyedik éve. Óvodánkba április 23-27-ig élőben is beköltöztek a német néphagyományok ennek a napnak az alkalmából. A gyerekeknek minden nap más-más formában kínáltunk programokat. Ellátogattunk a helyi tájházba, megnéztük, hogyan néz ki egy harmonika belülről (hangszerbemutató), sváb ételeket készítettünk, helyi nyelvű mondókákat, táncokat tanultunk idősebb óvó néniktől, teknőben mos-tunk mosófával, kékfestő anyagot készítettünk, cipőt pucoltunk... és még sokáig sorolhatnám. Egyszerűen minden „ízét” megragadtuk a hagyományőrzésnek.

Vasárnap egy remek táncházzal zárt a program, ahol német táncokat tanulhattunk Sax Norbert és Gölcz Mira vezetésével, majd Halmos Zsuzsanna magyar táncokat tanított nekünk.

Mindeközben az óvó nénik remek kézműves alkotó műhelyekkel várták a gyerekeket, a színpadon pedig egy megelevenedő fotósarok várta a vendégeket. A konyhában a remek szakácsnők (Horváth Rudolfné, Morecz Lászlóné, Weisenburger Jánosné, Pócsföldi Éva) egész nap sodorták a „Schupfnudl”-t, azaz krumpinudlit. Azt gondolom, még éjjel is a nudlikkal

álmodtak, de akkora sikere volt a jellegzetes sváb ételnek, hogy egy szem sem maradt meg belőle. Ezúton is köszönöm a lelkes munkájukat.

Ezt a programunkat is az összefogás, a lelkes csapatmunka jellemezte, mindenkinek megvolt a feladata és az öröme is egyben.

Az óvodában való kétnyelvű munka során rengeteg élmény, érzés kell, hogy érje a gyermeket ahhoz, hogy jól érezze magát abban a közösségben. Nem elég csak az, hogy német énekeket és mondókákat, verseket ismerjen, fontos, hogy érezze azt, hogy egy nagyobb közösséghez tartozik, élő hagyományokat ismerhet meg és ezek élményt jelentsenek számára. A gyermek ezáltal tiszteletet tanul és nyitott, toleráns lesz más kultúrák iránt.

„Napjainkban egyre nagyobb szükség van arra, hogy a gyermekeknek megadjuk, a felnőtteknek pedig visszaadjuk saját tudásukat identitásukról, a méltóságuk megőrzése érdekében.” /Rézműves Melinda/

Az alábbiakban az óvónők beszámolóit olvashatják a heti programokról:

Hagyományőrző hét a Gomba csoportban – óvónők: Klányiné Gleboczki Judit és Szabó Noémi

„Hagyományaink csak akkor maradhatnak meg, ha ápoljuk őket.” /Sebő Ferenc/

Ízek, illatok, bútorok, dalok, mondókák, táncok nagyszüleink korából jellemezték ezt a hetet a Gomba csoportban. Egy kis időutazásra hívtuk a gyerekeket.

Elkészítettük a hagyományos Kartoffelpflutn-t, melynek illata mintha „Großmutti” konyhájából szállt volna... Látás, szaglás, tapintás, játékokban érezhették a rozmaring, a levendula, a citromfű, a kapor illatát. Tapintással összehasonlítottuk a régi népviseletet a mai modern ruhadarabokkal. Apró tájházba kukucs-kálhattak be a gyerekek, ahol a tiszta szoba bútorait fedezhették fel, valamint a sparherd piciny mását is megpillanthatták.

Vendégünk volt Szakmár Jánosné /Rózsi néni/, aki szívesen fogadta meghívásunkat, hiszen évtizedekig vezette óvodánkat. Remek hangulatú délelőttöt töltött nálunk, sváb, illetve német mondókákat, dalokat, táncokat tanított a gyerekek örömeire. („Hans sitzt auf der Wiese...” „Mit den Füßen trapp, trapp, trapp...”). Majd vidám kis történeteket mesélt korabeli játékokról, gyermekcsínyekről, megelevenedő csigákról.

Harmonikaszó is betöltötte szobánkat s szívünket is, amelytől én magam is elérzékenyülök, ha meghallom. Köszönhattuk e remek kis bemutatót és közös éneklést Sax Norbertnek, aki gyönyörű hamonikaival bővölte el a gyerekeket és óvó néniket egyaránt.

Együtt sétálhattunk fel a falumúzeumba, ahol Nagyné Engler Zsuzsanna szívesen mutatta be a gyerekeknek a gyönyörű és érdekes, régi bútorokat, használati tárgyakat, amelyekből néhányat ki is próbálhattak. Ezt követően bepillantást nyerhettünk az 1998-ban megrendezett hagyományőrző esküvő felvételeibe is, ahol a gyerekek néhány anyukát, apukát, nagyszülőt, rokont is láthattak szebbnél szebb népviseletekben a képernyőn.

Kedvezett az időjárás a nagymosáshoz: az udvaron fateknőben, szappannal, sulykolóval babaruhákat moshattak a szorgalmas kislányok. A kisfiúk pedig cipőket tisztítottak, boksztoltak.

Hagyományőrző hetünk remek, vidám hangulatú volt, sok-sok közös, szép élménnyel telt e kis időutazás.

„Örököse vagy őseid kincsének és rajtad a sor megőrzni őket.” /Babits Mihály/

Klányiné Gleboczky Judit

Trachtenwoche a Süni csoportban – óvónők: Eichardt Éva és Feketéné Pándi Ildikó

A „Trachtenwoche” héten Süni csoportos gyermekeink betekintést nyerhettek a német nemzetiségi szokások, dalok, táncok, ételek körébe.

Megismerkedhettek a képfestő anyag elkészülésének folyamatával. Minden gyermek készíthetett magának egy kendőcskét. Élvezték, ahogy kis ujjukkal nyomdázhattak, mintázhattak az anyagokra. Felpróbálhatták az akkori kor ruhadarabjait, majd összehasonlították a mai ruhadarabokkal. Megízlelhették az „Apfelpflutn” ízét. Illatokat szagolhattak rozmarying

és különböző fűszerek körében. Vendégségbe hívtuk Misik Hajnalkát, aki német nemzetiségi gyermektáncokat mutatott be nekünk és tanulhattak vele együtt a gyermekek.

Egy szerdai délelőttön Sax Norbert látogatott meg bennünket. Ismert dalokat énekelhettünk harmonika kíséretében. Majd betekinthettünk a harmonika lelkebe is, ami a gyermekeknek nagy öröm volt, hiszen nem minden ember láthat ilyen érdekes dolgot.

Elsétáltunk a falumúzeumba is, ahol Nagyné Engler Zsuzsanna és Misik Hajnalka várt bennünket. Betekinthettünk a régi szekrényekbe, megnézhattuk a régi korban használatos konyhai eszközöket is. Zsuzsa néni mesélt a német nemzetiségi családokról is, hogy miként éltek mindennapjaikat. Végül a gyerekek megnézhettek néhány részletet a 20 évvel ezelőtt megörökített hagyományőrző esküvő felvételéből.

A „Trachtenwoche”-hét lezárásaként került megrendezésre a Táncház, amelyre minden érdeklődőt szeretettel vártunk. A gyermekek örömmel viselték a német nemzetiségi népviseletet, a lányok szívesen pörögtek-forogtak a szoknyákban.

A színpadon egy fotósarkot rendeztünk be a múltban használatos tárgyakkal, eszközökkel. Itt a szülők és Nóri néni kreatívabbnál kreatívabb fotókat készítettek a gyermekekről. A német nemzetiségi táncokat Gölcz Mira vezetésével próbálhatta ki minden jelenlévő. A talpalávalót Sax Norbert szolgáltatta nekünk harmonikája segítségével. Magyar táncokat is táncolhattunk Halmos Zsuzsa vezetésével. A gyermekek szemében az örömet lehetett látni, ahogy szüleikkel együtt, közösen táncolhattak. A táncház ideje alatt a gyerekek kedvükre barkácsolhattak: gyöngyöt fűztek, terménybefőttet készítettek és babákat öltöztettek népviseletbe. A vendégek megkóstolhattak egy sváb ételt, a „Schupfnudl”-t.

Örültünk annak, hogy egy vasárnapi délutánon ilyen sokan részt tudtak venni ezen a programon. Szeretnénk, ha az óvoda és a falu életében a „TrachtTag” hagyományyá alakulna.

Eichardt Éva

TrachtTag a Csiga csoportban – óvónő: Bagosi Nóra

2018. április 27-én volt a Népviseletek napja – a TrachtTag. Az egész hetünket úgy terveztük, szerveztük meg, hogy minden nap valamilyen formában megjelenjenek a német nemzetiségi hagyományok. Hétfőn megmutattuk a gyerekeknek, hogyan is öltöztek régen a lányok és fiúk, alaposan megnéztük minden részét a ruháknak, majd a lányok felpróbálhatták a sok szoknyából álló népviseletet, a fiúk mellényt és kalapot öltöttek. Csillogó szemekkel figyelték, milyen sok részből áll a lányok ruhája, majd vidáman pörögtek bennük.

Kedden Tóth-Pető Krisztina kolléganőm mutatott nekünk néhány táncot egyszerű tánclépésekkel. Anyyira megtetszett a gyerekeknek ez a fajta tánc, hogy innentől kezdve a héten minden reggelt egy kis nemzetiségi táncsal indítottunk.

Szerdán Sax Norbert ámulatba ejtette a kicsiket a harmonikáival. Megmutatta, hogyan és mitől működik ez a hangszer, hol keletkezik a hangja. A bemutató végén mindenki egy rövid időre harmonikássá válhatott. Hatalmas öröm volt ez a gyerekek számára, nagyon élvezték és büszkék voltak magukra, hogy sikerült megszólaltatniuk a harmonikákat.

Csütörtök reggel az óvoda közös zenés-táncos mozgással kezdte a napot. A kis „csigabigák” nagy lelkesedéssel vettek részt ebben a különleges reggeli tornában. Ezután a kicsikkel készítettünk egy sváb finomságot, az Apfelplette-t, amit az udvaron piknikezve fogyasztottunk el.

Pénteken vendégségbe hívtuk a Maci csoportos gyerekeket egy kis mézeskalács szívecske díszítésre, szebbnél szebb alkotások születtek.

A hét lezárásaként vasárnapra táncházat szerveztünk a Farkas János Művelődési Házba. Itt a gyerekek és a szülők együtt rophattak egy kis sváb táncot és magyar néptáncot is, emellett készíthettek nemzetiségi ruhába öltöztetett bábokat és termékdíszeket. A színpadon fotósarkot rendeztünk be rögtönzött kiskonyhával, bölcsővel, mosóteknővel, egy szépen felújított paddal és egy hatalmas kofferrel. A gyerekek érdeklődését leginkább a konyhai eszközök, a bölcső és a bábák keltették fel, sürögtek-forogtak, főztek, dajkáltak. A

lányok élvezték a szépen pörgő szoknyákat, boldogan táncoltak és szaladgáltak bennük. Én is nagyon jól éreztem magam, öröm volt nézni a sok vidám, boldog arcot.

Bagosi Nóra

Volkstracht hete a Maci csoportban – óvónő: Tóthné Adamik Mariann

A Maci csoportosok a hét első felében Noémi óvá néni közreműködésével német nemzetiségi kártyajátékokat játszottak, ellátogattak az iskolában található tájházba és megismerkedtek egy gyönyörű hangszerral, a harmonikával Sax Norbert segítségével. Ezekkel a tevékenységekkel hangolódtunk a héten feldolgozandó témánkra.

Csütörtökön a Csiga csoportosok meghívtak minket, hogy náluk mézeskalácsot díszítsünk, amit aztán haza is vihettek emlékebe a gyerekek. Közben a nap folyamán még megismerkedhettek a Macisok a német nemzetiségi ruhák jellegzetes darabjaival, papírból készült öltöztető bábok által.

A legsikeresebb tevékenységünk mégis egy finom sváb étel, az almás flutni sütése volt. Az illatát megérezve rögtön anyukám nénikéje, Gerstner Teréz jutott az eszembe, hiszen ő is rengetegszer készítette el ezt az ételt nekünk.

Mindezeket a foglalkozásokat óvónőként rendkívül fontosnak tartom, mert a gyerekek különböző érdekes, játékos tevékenységek közben észrevétlenül fejlődnek. De nekem mégis a Farkas János Művelődési Házban megrendezett táncház jelentette a legtöbbet. Szerencsés helyzetben voltam, hiszen ezen a rendezvényen én mint óvónő és mint anya is részt vettem. Fiammal, Tóth Dáviddal, aki nagycsoportos óvodás, nagyon jól éreztük magunkat. Együtt táncoltunk, énekeltünk, az elrontott lépéseken jókat derültünk. Összegezve sok új élménnyel gazdagodtunk közösen.

Remélem, jövőre is hasonlóképpen megrendezésre kerül ez a falu számára is ismeretlen, új program, és kívánom minden szülőnek, éljenek át együtt hasonló feledhetetlen pillanatokat gyermekükkel.

Tóthné Adamik Mariann

Önkormányzati hírek

Orvosi rendelő

Hosszadalmas előkészítő munka után, április végén sikerült lezárni az orvosi rendelő kivitelező kiválasztására kiírt közbeszerzési eljárást. A kivitelezési munkákra az Ulmod-Bau Kft. (Leányvár, Várdomb utca 56.) kapott megbízást. Tekintettel a szűkös pályázati határidőkre, a lehető legrövidebb idő alatt aláírásra került a kivitelezési szerződés, majd a munkaterület átadását követően megkezdődhetett a kivitelezés is. Mint ahogy azt már sokan láthatták, májusban lecserélték a tetőt, a belső helyiségekben pedig szép ütem-

ben haladnak az új orvosi rendelő helységeinek építési munkái. Reményeink szerint szeptember közepétől doktor úr már az új rendelőben fogadhatja a betegeket. Az építkezés azonban ezután is folytatódik, hisz ekkor veszi kezdetét az új védőnői szolgálat kivitelezése a jelenlegi orvosi rendelő helyén. Ha minden az eddigi gördülékeny módon folytatódik, akkor valamikor november hónapban elkészül a teljes felújítás is. Addig is kérem minden leányvári türelmét.

Parkolás

Leányváron is megfigyelhető már, hogy a legtöbb háztartásban van legalább egy, de igen gyakran kető vagy több autó is. Hol vannak már azok az idők, amikor egy-egy utcában egy kezünkön meg tudtuk számolni az autókat. Ez önmagában örömteli, hogy már-már természetes része az életünknek az autó. Sajnos van azonban árnyoldala is ennek. Leányvár adottságai miatt nincsenek igazán kiépített közterületi parkolóhelyek, de talán egy ekkora településen nem is kellene, hogy lényegesen több legyen (orvosi rendelőnél, óvodánál, boltnál). Aki ügyeit intézi a hivatalban vagy iskolában, boltba megy vagy fodrászhoz, nem is nagyon tud máshol megállni, mint az úttest padkáján. Azonban egyre több háznál látható, hogy vagy az árok szélén, vagy a járda és az úttest közötti zöldterületen parkolnak az érintett ingatlantulajdosok. Emiatt helyenként balesetveszélyes állapotok alakulnak ki, helyenként pedig a közterület nyújt gyá-

szos képet. Igaz ez nem csak az Erzsébet utcára, de a Templom utca, Kálvária utca is hasonló képet mutat. Immár több mint 20 éve az építési törvényben is rögzített előírás, hogy az ingatlanok tulajdonosainak a gépkocsik tárolását telken belül kell megoldaniuk. Nem gondolom, hogy sok Erzsébet utcai ingatlannál ezt az önkormányzat szeretné kikényszeríteni, hisz ismerjük a keskeny telkek nyújtotta lehetőségeket. Mégis, az talán elvárható mindenkitől, hogy autóval csak kiépített beállókon parkoljanak, még ha az közterületen is van. Szeretném, ha ebben partner tudna lenni a lakosság és az önkormányzat, és ezt a sok autót valamilyen rendezett módon lehetne elhelyezni az ingatlanok előtt.

Hanzelik Gábor

polgármester

Német tábor Városlődön

A tavalyi sikerre való tekintettel idén is szerveztünk tehetséggondozó német tábort iskolánk diákjai számára. Ezúttal azonban nem helyben tartottuk meg a foglalkozásokat, hanem elutaztunk a teljes mértékben megújult városlődi Iglauer Parkba. A németezés mellett rengeteg program belefért ebbe a néhány napba és számtalan élménnyel gazdagodtunk.

Táborunkat anyagilag támogatta iskolánk alapítványa, Leányvár Község Önkormányzata és a Leányvári Német Önkormányzat. Támogatásukat ezúton is köszönjük!

Az alábbiakban Hanzelik Péter élménybeszámolóját olvashatják:

Az idén a másodszer megszervezett német táborban Városlődre mentünk egy négynapos táborozásra, az Iglauer Park-ba.

Első nap 10 órakor busszal indultunk az iskolától, majd egy 2-3 órás út után megérkeztünk a táborba. Mindenki elhelyezkedett a saját házában a megbeszélrt társaival. A lányok 9-en a 7-es házban, az egyik 4-es fiúcsoprt a 8-as házban, mi 7-en fiúk a kilencesben. A házak emeletesek voltak: lent kettő darab emeletes ágy, fent két szoba, egy kettős és egy hármas ágy.

Ezután Városlődre indultunk, ahol egy feladatsort kellett volna végrehajtani kijelölt helyeken, a városlődi rally-t. Ehhez a „történelmi portyához” többoldalas kérdéssort kaptunk a helyiektől. Azonban elkapott minket az eső, ezért helyette megadott állatneveket kellett megtanulni németül estére. Az idő azonban kegyes volt hozzánk, később mégis körbe tudtunk sétálni a faluban, és megismerhettük a fontosabb helyeket. Miután befejeztük a rally-t, vacsoráztunk, este pedig a

tanárok szállására mentünk, ahol különböző állatokkal kapcsolatos feladatok vártak ránk, előkészítve a másnapi programot. Majd 10 órakor volt lámpaoltás.

A második nap hétkor volt ébresztés, fél 8-kor reggeli, utána szobaszemle. Reggeli után kaptunk egy kis elemozsiás csomagot, ugyanis egy egész napos veszprémi kirándulásra mentünk, ahova Erzszi néni, a túravezetőnk is elkísért minket. Tettünk egy kis városnéző sétát, fagyiztunk és elmentünk a veszprémi állatkertbe.

Három óráig maradtunk, aztán a piacon vettünk egy nagy dinnyét, majd visszabusoztunk és hétkor elkezdődött a számháború. Ám ezen nem vettek részt azok, akik nagyon elfáradtak, hanem Zsuzsa néniel tanultak meg egy dalt és rajzoltak. Utána mindenki elment a házába. Én azonban már 8-kor aludtam – mert olyan ügyes voltam, hogy nem kentem be magam naptejjel, és sapka sem volt rajtam, ezért enyhe napszúrást kaptam, fáj a fejem.

Harmadik nap délelőtt ellátogattunk a település szélén lévő majorságba, ahol egy üvegcsiszoló műhely is

működik. Az ott élő Tibor bácsitól és feleségétől sok érdekességet megtudhattunk az üveg történetéről és annak megmunkálásáról. És a legjobb az volt, hogy mindezt ki is próbálhattuk: kapott mindenki egy kis üveglapot, amire homokfúvással már előre elkészítettek nekünk egy-egy szőlőlevelet, a többi mintát mi készíthettük a csiszológépek segítségével. Amíg sorban el nem készült az összes munkadarab, megnézhattük a majorság egyes állatait és hintázhattunk egy óriási hintán.

Ebéd és egy kis pihenő után elmentünk a közeli horgásztóhoz, ahová szintén elkísért minket Erzszi néni, a túravezetőnk. Ott mutatott nekünk egy bizonyos „Őz játék”-ot. Körbesétáltunk a tó körül és visszamentünk a szállásra. Tanáraink egy játékos kincskeresésre készültek fel, ameddig mi a házainkban voltunk. Ezután vacsoráztunk, majd elkezdődött a kincskeresés. A sok feladat után végre megehattük a „dinnye kincset” – a kincskeresés jutalmát.

Ezután tüzet gyújtottunk, és takarodóig körülötte ültünk és beszélgettünk. Ezt követően gyorsan mentünk fürödni, hogy még tudjunk beszélgetni a házainkban. Egészen éjfélig hülyéskedtünk, de végül elaludtunk.

Az utolsó nap kedvesek voltak tanáraink, mert háromnegyed nyolckor ébresztettek csak minket. Már teljesen üres volt a ház, mikor reggeliztünk, és mi, fiúk nyertük a szobaszemlét! Elbúcsúztunk a táborhelytől, buszra szálltunk, és nemsokára újból megpillantottuk a Leányvár táblát.

Szerintem nagyon jó tábor volt.

Hanzelik Péter

5. osztály

Táncosaink és zenészeink ismét Haubernben jártak

Miután meghallottuk, hogy végre mi is kijuthatunk külföldre a felnőtt táncsoporttal, nagyon megörültünk és számoltuk vissza a napokat az indulásig. Előkészületeinkbe beletartozott a kemény gyakorlás is, így sokszor tovább tartottak a próbáink.

A Farkas János Művelődési Ház előtt gyülekeztünk a csomagokkal, és egy óras késéssel, július 8-án, pénteken, hajnali egykor el is indultunk Németországba. 18 órás utunk alvással vette kezdetét, hiába pihengettünk előtte egy napot. Odafelé megálltunk Prágában 2-3 órára várost nézni. Láttuk a csodaszép Károly-hidat és az Óváros teret, amelyeket a Tibi bácsitól kapott térképeinkkel és a felnőttek segítségével találhattunk meg.

Frankenbergbe érkezésünk előtt Csizmadia Peti szórakoztatott minket a buszon. A szállásunk egy sportcsarnokban volt, ahol matracokkal és kempingágyakkal vártak minket, majd szombattól másokat is. Az aznap esti programunkat mi választhattuk: Frankenbergi városnézés és bowling volt a két lehetőség.

Szombat délelőtt megint egy izgalmas elfoglaltság várt ránk, hisz elmehettünk a Thonet székmúzeumba, ahol a különleges, régi és új székekről Kinga fordításával tudhattunk meg minél többet. Délben a Bellavista étteremben kaptuk meg a már előre megrendelt pizzánkat vagy főtt ételünket, amelyek egyaránt nagyon finomak voltak. Ebéd után a hagyományos Haubern-Leinwar focimeccs várt ránk. Az eddigi veretlenségünk ellenére sajnos most veszítettünk, hiába állt be a leányvári csapatba Stefan, az ottani segítőnk és Krisztián, az ifjúsági táncsoportunk tagja is. Nagyon ügyes volt a mi csapatunk is, és mi, lányok szurkolásunkkal bíztattuk a fiúkat foci közben. A vereség ellenére mindenki jól érezte magát.

A meccs után különféle programokkal és játékokkal vártak minket a fellépésünk előtt, ami jól sikerült, de számunkra a nap fő része az esti buli volt az ünnepi sátorban.

Vasárnap egy nehezebb napunk következett. Már korán reggel fonták Lindáék a lányok haját, aztán gyorsan felvettük a táncos ruhát, hogy indulásra készek legyünk. Aznap két színpadon léptünk fel. Mind a kétszer sikeresek voltunk, apró hibáink ellenére. A szereplések után még táncolhatott, aki akart, mivel még játszott a zenekarunk egy kis ideig.

Június 11-én, hétfőn eljött a hazaindulás napja. Aznap reggel az ünnepi sátorban kaptunk reggelit, majd elkezdődött a Frühschoppen vetélkedő, ahol sajnos két csapatunk is sikertelenül versenyzett. Hazaindulás előtt felléptünk az új egyesületi pólóinkban és pulcsijainkban; majd a közönség és a zenekar kíséretével kivonultunk az ünnepi sátorból a buszig, ahol könnyes búcsút vettünk egymástól. A buszon ülve trombitaszóra lettünk figyelmesek és azt láttuk, hogy vonatozva feljöttek a buszunkra a hauberniek, és mindenkit körbeölelve végigvonultak az üléseink közt. Sok új élménnyel gazdagodva hazautunk kezdetét vette.

Útközben gratuláltunk Márti néni és Tibi bácsi 35. házassági évfordulójához, akik már egyesületünkben az anyuka és apuka szerepét is betöltik. Hatalmas élmény volt számunkra ez az utazás, köszönjük azoknak az embereknek, akik által ez létrejöhetet, és reméljük, hogy jövőre is kijuthatunk majd külföldre az egyesülettel.

Zöreányi Glória

az ifjúsági táncsoport tagja

Leányvári Judo sikerek itthon és külföldön

A **Diák A, B, C és Serdülő Országos Meghívásos Versenyen**, Tokodaltárón szép eredményeket értek el utánpótlás versenyzőink.

- Első helyezettek: Veres Nikolett, Mészáros Sarolta, Legény Glória, Tandi Rebeka, Klányi Jázmin, Uzsoki Noel és Madarász Hunor.
- Második helyezettek: Csizmadia Szilvia, Bujdosó Dávid és Andó László.
- Harmadik helyezettek: Szlovák Mihály és Klányi Kristóf.

ÉDRJSZ Rangsor Versenyt az ifi, a serdülő és a Diák A, B, C korosztály számára rendezték meg Pápán.

A verseny előtt Nagy György, a régió elnöke a 2017. év versenyeredményeit értékelte és a magyar bajnok versenyzőket kupával jutalmazta. A leányváriak közül kiemelkedő eredményt ért el Tandi Zsanett, Veres Kinga, Tandi Alexa és Szabó Frigyes. Szabó Frigyes a Felnőtt I. osztályú országos bajnoki cím mellé Európa Kupa érmeket is szerzett. Legnagyobb sikere a csapat Európa-bajnokság 3. helye. Az éremcsatában megverte a francia csapat egyéni Európa-bajnok versenyzőjét. 2017-ben a régió harmadik legeredményesebb csapata lett a Leányvári SE.

Pápai rangsorverseny egyéni eredményei:

- Első helyezettek: Csizmadia Szilvi (30 kg), Tandi Rebeka (36 kg), Legény Glória (40 kg), Tandi Zsanett (70 kg és +70 kg).
- Második helyezettek: Mészáros Kende (65 kg) és Mészáros Sarolta (36 kg).
- Harmadik helyezettek: Madarász Hunor (32 kg), Uzsoki Noel (50 kg), Veres Attila (66 kg) és Szlovák Mihály (+81kg).

A **Nemzetközi Budapest Kupán** 23 ország 1300 versenyzője indult.

Egyéni eredmények: Tandi Zsanett (70 kg) 3. hely és Legény Glória (38 kg) 7. hely.

Szép sikereket értek el a leányvári judosok **Rimaszombat**on megrendezett **nemzetközi versenyen**, ahol 11 ország 620 versenyzője küzdött az érmeért. A mérkőzéseken a leányvári bírók (Oláh Szilárd, dr. Varga Márk, Tandi Alexa, Tandi Zsanett és Veres Attila) jól oldották meg a nemzetközi feladatot.

Egyéni eredmények: Mészáros Kende 1. hely, Tandi Rebeka 2. hely, Veres Nikolett 2. hely, Farkas Ádám 2. hely, Legény Glória 3. hely, Csizmadia Szilvia 3. hely, Uzsoki Noel 3. hely, Kara Dominik, Mészáros Sarolta 5. hely, Szlovák Mihály 5. hely

A **zalaegerszegi Diákolimpián** két leány versenyzőnk vett részt. Legény Glória (diák „B” korcsoport) ezüstérmes, Hertlik Nóra (diák „A” korcsoport) pedig bronzérmes lett.

Újabb sikerek Svájcban:

A leányvári cselgáncsozók Svájcban a Judoschule FUJI-SAN Baar (vezetője Gombár László) meghívásának tettek eleget. A kiválóan szervezett, hat szőnyegen zajló versenyen hat ország versenyzői küzdöttek a helyezésekért. A leányváriak remekül versenyeztek és csapatösszesítésben az 1. helyen végeztek. A 19 WINNER KUPA történetében összesen 12 alkalommal értek el csapatgyőzelmet a leányvári versenyzők.

Közreműködő leányvári bírók Tandi Alexa, Faragó Norbert, Oláh Szilárd és Dr. Varga Márk (TABAK).

Egyéni eredmények:

- U21-es korosztály: Tandi Alexa 2. hely, Tandi Zsanett 1. hely, Veres Attila 2. hely, Szvorényi Mihály 3. hely
- U18-as korosztály: Veres Attila 1. hely, Tandi Zsanett 1. hely, Farkas Ádám 3. hely, Szvorényi Mihály 3. hely
- U15-ös korosztály: Hertlik Nóra 3. hely, Farkas Ádám 3. hely, Szlovák Mihály 5. hely
- U13-as korosztály: Legény Glória 1. hely, Csizmadia Szilvia 3. hely, Hertlik Nóra 3. hely
- U11-es korosztály: Kara Dominik 2. hely, Uzsoki Noel 3. hely, Madarász Hunor 5. hely, Tandi Rebeka 5. hely, Mészáros Sarolta 5. hely

Felkészítő edzők: Pfluger Antalné, Faragó Norbert, Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

Pfluger Antal

Változás a csévi buszjáratok menetrendjében

Akik rendszeresen utaznak a piliscsévi járaton, bizonyára már jól tudják, akik viszont nem, azok meglepődve tapasztalhatják, hogy a rég megszokott menetrend május 20. óta nem érvényes. A járatokat ugyanis a vonat menetrendjéhez igazították, így a buszok általában korábban járnak a megszokott időpontoknál, és olyan is van, amelyik már csak hétvégén közlekedik!

A buszmegállóban ki vannak függesztve az érvényes menetrendek, onnan mindenki tájékozódhat.

Anyakönyvi hírek

Házasságot kötött

Vödrös Richárd és Tillmann Bernadett (2018. 05. 12.)

Gonda Attila és Fodor Beatrix (2018. 06. 27.)

Megszületett

Urszuly Dávid és Jobbágyi Renáta fia, Ádám (2018. 06. 05.)

Póth Tamás és Zsigmond Etel fia, Kornél (2018. 06. 15.)

Horváth Krisztián és Leczki Zsuzsanna fia, Bence (2018. 06. 19.)

Elhunyt

özv. Kniebeiszer Józsefné (2018. 03. 29.)

Pléli Béla (2018. 06. 20.)

Baumstark Mihályné (2018. 06. 30.)

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk a születésnapjukat ünneplő lakosoknak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzárta: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: Fébé Evangélikus Szeretetszolgálatot – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Misik Hajnalka – Hirdetésvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujsg@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874